

بررسی میزان شیوع و مقایسه اختلال میل / برانگیختگی جنسی با در نظر گرفتن طول مدت ازدواج در زنان متأهل شهر رشت

سحر محمدی مورچگانی، عباس ابوالقاسمی*، موسی کافی ماسوله

دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

گروه روانشناسی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران ۱

مقدمه: با توجه به اهمیت مطالعات شیوع شناسی در کنترل بیماری‌ها همچنین داشتن عملکرد جنسی مطلوب در تحکیم بنیان خانواده، پژوهش حاضر با هدف بررسی میزان شیوع و مقایسه اختلال میل / برانگیختگی جنسی با در نظر گرفتن طول مدت ازدواج در زنان انجام شد.

روش: این مطالعه به صورت توصیفی بر روی ۱۳۸ زن متأهل ساکن شهر رشت در محدوده سنی ۲۰-۳۹ سال که با استفاده از روش نمونه‌گیری دردسترس انتخاب شدند، انجام گرفت. آزمودنی‌ها از نظر طول مدت ازدواج به دو گروه زیر ۵ سال و بالای ۵ سال تقسیم شدند و از طریق پرسشنامه علاقه و میل جنسی زنان سیلز و همکاران، مصاحبه بالینی براساس ملاک‌های DSM-5، پرسشنامه سلامت عمومی گلدبرگ و هیلر مورد بررسی قرار گرفتند. داده‌های پژوهش نیز با استفاده از روش t برای دو گروه مستقل تجزیه و تحلیل گردید. یافته‌ها: نتایج پژوهش نشان دهنده معنی‌داری طول مدت ازدواج در اختلال میل و برانگیختگی جنسی است ($P=0/006$) یعنی با افزایش مدت زمان ازدواج اختلال میل و برانگیختگی جنسی بیشتر می‌شود. همچنین براساس نتایج به دست آمده از میزان شیوع مؤلفه میزان تداوم برانگیختگی (۵۶ درصد)، تمایل به مشارکت در رابطه جنسی (۵۱ درصد)، با بیشترین فراوانی و میزان رضایت از روابط جنسی با همسر خود (۲۵ درصد)، تجربه درد در هنگام رابطه جنسی (۲۳ درصد) با کمترین فراوانی در میان زنان مورد مطالعه نشان داده شد. شیوع کلی اختلال میل / برانگیختگی جنسی در زنان مورد مطالعه نیز ۴۷ درصد به دست آمد.

نتیجه‌گیری: با توجه به معنی دار بودن طول مدت ازدواج در اختلال میل / برانگیختگی جنسی همچنین با توجه به میزان شیوع، پیشنهاد می‌شود در مورد زنانی که مدت زمان زیادی از ازدواج آن‌ها می‌گذرد به منظور پیشگیری از معضلات میل و برانگیختگی جنسی اقدامات بهینه‌ای انجام شود.

کلید واژه: اختلال میل / برانگیختگی جنسی، شیوع، طول مدت ازدواج، زنان